

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Hvi fnyser saa den trodsig Hedensk hær

Citation: Bording, Anders: "Hvi fnyser saa den trodsig Hedensk hær", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 320. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid133973/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

3.

Men saasom skæl og afner lade sig
 Ved mindste veyr hensprede lettelig:
 Saa skal og den ugudelig omkomme,
 Og ey bestaa for Herrens ræt og domme,
 Ja Syndres navn, af den forsamlings tal
 Som elsker Gud og ræt, udslættes skal.

4.

Thi Herren selv, med hiertens velbehag,
 De frømmes iid og uforfalsket sag
 Anseer, og derpaa veed saa vel at skønne
 Og derfor dem ævindeligen skal lønne.
 Den Stund at de, som altid vandre paa
 Den syndig vej, med skiændsel undergaa.

[3]

191.

Den II. Psalme.

[3]

1.

Hvi fnyser saa den trodsig Hedensk hær
 Hvi monne sig og folknes tanker strecke
 Saa daarligen, til det forgiæves er,
 Og Gud til hevn og vrede kand opvekke:
 De store, som paa jorden konger ere
 Sampt Førsterne til aaben krig opstaa,
 Mod Himmelens almægtig Gud og Herre,
 Og mod hans Christ i raad tilsammen gaa'.

[4]

[5]

2.

Hvad (sige de) skal deres Lærdoms haand
 Os høye folk til tvang og trældom binde?
 Ney kommer frem, det Aag med væbnit haand
 Skal brydis, om vi ville frjhed vinde.
 Men Gud som i sin Majestetes sæde
 Sig har opsat, och deris daarskab seer,
 Ey skætter om huor stolte de fremtræde
 Men spodskelig ad dieris stempling leer.

[59]

3.

Hand i sin næst oc grumme vredis harm
 Forfærdelig til dennem saa skal sige:
 Jeg ieg som har saa stoor och sterk en arm
 At J dog maa for mig omsider vige.
 Jeg ieg min Søn til Konge selff indsætter
 J *Zion*, hand er der alt salffvit til,
 Trods nogen mod hans Kircke staar och trætter
 Hand hende selff forsuare kand och vil.

4.

Jeg eder vil (er Sønnens ord) der paa
 Guds lønlig raad, som er beskicket lære,
 Gud Herren selff til mig Jo sagde saa:
 Du est min Søn, mig liig i Guddoms ære,
 Jeg fødte dig aff ævighedsens dage.
 Huad du begjær, skalt du til eye faa':
 Jeg Hedninger til dig vil offver drage,
 Din arff skal hen til verdens ender naa'.

[60]

5.

Med spiir ud aff hin haarde staa och Jærn
 Du dieris mact forknuse skalt och sacte:
 Din mæctig haand skal dem bortsprede fiærn
 Och icke meer' end brudne leerkar acte.
 J Konger nu, som Jordens Herrer ere,
 Och holde dom med offvernodig pract,
 Jeg raade vil, annammer tuct och lære
 Och falder need for ærens Kongis mact.

6.

Staar op for Gud med hiertens redbonhed;
 Med Sønlig fryct beblander eders glæde;
 Med ærekys afflegger hyldings eed
 Til Sønnen, at naar i paa syndsens stræde
 Fremgaar, hand da skal ey fortørnit bliffve,
 Och eder der forderffve Jammerlig.
 Men alle dem hand salighed vil giffve,
 Som stadelig paa Gud forlade sig.